

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.5.2016
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{ SWD(2016) 168 final }

{ SWD(2016) 169 final }

{ SWD(2016) 170 final }

{ SWD(2016) 171 final }

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Audiovisuaalisen median toimintaympäristö muuttuu nopeasti, koska televisiopalvelut ja internetin välityksellä tarjottavat mediapalvelut lähentyvät jatkuvasti toisiaan. Kuluttajat käyttävät yhä enemmän tilattavaa sisältöä äly- tai hybriditelevisioiden ja kannettavien laitteiden avulla. Erityisesti nuoret kuluttajat katsovat videoita internetin välityksellä, myös käyttäjien tuottamaa sisältöä. Perinteinen lähetystoiminta on EU:ssa edelleen vahvassa asemassa, kun tarkastellaan yleisöääriä, mainostuloja ja sisältöön tehtäviä investointeja (noin 30 % tuloista). Uusia liiketoimintamalleja on kuitenkin syntyneissä. Televisio-ohjelmayritykset ovat laajentamassa toimintaansa verkossa ja uudet toimijat, jotka tarjoavat audiovisuaalista sisältöä internetissä (esim. tilausvideopalvelujen tarjoajat ja videonjakoalustat) vahvistavat asemaansa ja kilpailevat samoista yleisöistä. Televisiolähetysiin, tilausvideopalveluihin ja käyttäjien tuottamaan sisältöön sovelletaan kuitenkin eri sääntöjä ja eritasoista kuluttajansuojaa.

Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa¹ vaaditaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin² saattamista ajan tasalle ottamalla huomioon nämä markkinoilla, kulutuksessa ja teknologiassa tapahtuneet muutokset. Strategian mukaan komissio tarkastelee erityisesti direktiivin soveltamisalaa ja kaikkiin markkinatoimijoihin sovellettavien sääntöjen luonnetta³ (etenkin eurooppalaisten teosten edistämistä koskevien sääntöjen tapauksessa⁴), alaikäisten suojelua ja mainontasääntöjä.

Tämän sitoumuksen mukaisesti ja noudattaen paremman säädöskäytännön vaatimuksia⁵ komissio on suorittanut jälkiarvioinnin ("REFIT"), jossa arvioitiin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tuloksellisuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja EU:n laajuista lisäarvoa ja nostettiin esiin osa-alueita, joilla sääntöjä voitaisiin yksinkertaistaa heikentämättä direktiivin tavoitteita.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 97/36/EY ja 2007/65/EY ja kodifioituna direktiiviksi 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi), sisältää säännöt sekä televisiolähetystoiminnalle että tilattaville audiovisuaalisille mediapalveluille. Nyt käsillä olevassa ehdotuksessa otetaan huomioon audiovisuaalisessa toimintaympäristössä direktiivin edellisen tarkistuksen jälkeen tapahtuneet

¹ Komission tiedonanto *Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle*, 6.5.2015, COM(2015) 192 final, http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi).

³ Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa todetaan, että "komissio aikoo tarkastella, olisiko nykyistä perinteisiin radio- ja televisiolähetysiin ja tilattaviin palveluihin sovellettavien sääntöjen järjestelmää mukautettava. Se aikoo myös harkita, olisiko nykyisten sääntöjen soveltamisalaa laajennettava uusiin palveluihin ja toimijoihin, joita ei nykyisellään pidetä direktiivissä tarkoitettuina audiovisuaalisina mediapalveluina, ja/tai palveluntarjoajiin, jotka ovat maantieteellisesti nykyisen soveltamisalan ulkopuolella."

⁴ Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa todetaan, että "komissio aikoo myös valmistella toimenpiteitä, joilla edistetään eurooppalaisia teoksia sisältävien katalogien jakelua tilausvideoalustoilla".

⁵ Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin REFIT-arvioinnista ilmoitettiin komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa *REFIT: Initial results of the mapping of the acquis* (SWD(2013) 401 final), ja se sisältyi komission vuoden 2015 työohjelmaan (liite 3 (COM2014) 910 final, 16.12.2014).

muutokset sen varmistamiseksi, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi tarjoaa nykyaikaiset, joustavat ja tulevaisuuteen suuntautuvat oikeudelliset puitteet.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tällä ehdotuksella täydennetään voimassa olevaa EU:n oikeutta, johon kuuluvat erityisesti sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi 2000/31/EY, tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskeva direktiivi 2003/33/EY, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi 2005/29/EY ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumista koskeva direktiivi 2011/93/EU.

Komissio antoi joulukuussa 2015 ehdotuksen esteettömyyttä koskevaksi unionin säädökseksi⁶, jossa vahvistettaisiin esteettömyysvaatimukset monille eri tuotteille ja palveluille, myös audiovisuaalisille mediapalveluille. Tämän vuoksi audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tarkistamisessa ei puututa esteettömyyskysymykseen.

Sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi 2000/31/EY

Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä ei nykyisellään sovelleta videonjakoalustoilla tarjottavaan käyttäjien tuottamaan sisältöön, koska videonjakoalustojen tarjoajille ei useinkaan ole toimituksellista vastuuta sivustoilleen ladatusta sisällöstä. Monissa tapauksissa nämä palvelut kuuluvat sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin soveltamisalaan, koska niissä on kyse tietoyhteiskunnan palveluista.

Sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi ei velvoita välikäsiä seuraamaan säilyttämäänsä sisältöä. Itse asiassa siinä kielletään jäsenvaltioita asettamasta yleistä velvoitetta valvoa sisältöä tai pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita (15 artikla). Sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin mukaan välittäjät – ja erityisesti sisällön säilyttämisestä (hosting) vastaavat palvelut – on vapautettu säilyttämiensä tietojen mahdolliseen lainvastaisuuteen liittyvästä vastuusta (14 artikla). Palveluntarjoajat voidaan katsoa säilytyspalvelun tarjoajiksi sähköistä kaupankäyntiä koskevassa direktiivissä tarkoitetulla tavalla vain sillä ehdolla, ettei niillä ei ole tietoa kyseisistä tiedoista eivätkä ne valvo niitä. Tämä vastuuvapaus pätee vain, jos palveluntarjoajat varmistavat, että ne toimivat viipymättä tietojen poistamiseksi tai niihin pääsyn estämiseksi, jos sisältö todetaan lainvastaiseksi.

Sähköistä kaupankäyntiä koskevaa direktiiviä täydennetään nyt käsillä olevalla ehdotuksella joiltain osin siten kuin jäljempänä kohdassa 5 selitetään. Edellä mainitut direktiivin säännökset samoin kuin sen 3 artikla (”Sisämarkkinat”) jäisivät ennalleen.

Tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskeva direktiivi 2003/33/EY

Direktiivillä 2003/33/EY kielletään savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta lehdissä ja muissa painetuissa julkaisuissa sekä radiolähetyksissä ja tietoyhteiskunnan palveluissa. Niin ikään sillä kielletään tupakkayhtiöitä sponsoroimasta radio-ohjelmia sekä useissa eri valtioissa järjestettäviä tai valtioiden rajojen yli vaikuttavia tapahtumia. Lisäksi direktiivin 2003/33/EY johdanto-osan 14 kappaleessa selvennetään, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä kielletään kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskeva audiovisuaalinen viestintä televisiolähetystoiminnassa. Nämä rajoitukset on myöhempien muutosten myötä laajennettu koskemaan kaikkea audiovisuaalista kaupallista viestintää, mukaan lukien sponsorointi ja tuotesijoittelu audiovisuaalisissa

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>)

mediapalveluissa (audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 9 artiklan 1 kohdan d alakohda, 10 artiklan 2 kohta ja 11 artiklan 4 kohdan a alakohda). Lisäksi tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevan direktiivin 2014/40/EU⁷ 20 artiklan 5 kohdan e alakohdan mukaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä säädettyä tupakkatuotteiden mainontakieltoa sovelletaan myös sähkösavukkeisiin ja täyttösäiliöihin. Tupakkatuotteisiin ja vastaaviin tuotteisiin liittyvän kaupallisen viestinnän kieltä palautetaan mieleen nyt ehdotettavan direktiivin johdanto-osassa.

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi 2005/29/EY

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi muodostaa tärkeimmän lainsäädännön, jolla säännellään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia käytäntöjä, myös harhaanjohtavaa mainontaa, EU:n alueella. Sitä sovelletaan kaikkiin elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin kaupallisiin menettelyihin ennen liiketointia ja sen jälkeen, sekä verkossa että sen ulkopuolella.

Direktiivissä säädetään kolmitasoisesta kuluttajansuojasta:

- 1) musta lista 31 erityisestä kaupallisesta menettelystä, jotka ovat kiellettyjä kaikissa olosuhteissa;
- 2) harhaanjohtavat ja aggressiiviset kaupalliset menettelyt – arvioitava tapauskohtaisesti;
- 3) huolellisen ammatinharjoittamisen vastaisten sopimattomien kaupallisten menettelyjen yleinen kieltä – arvioitava tapauskohtaisesti.

Lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumista koskeva Direktiivi 2011/93/EU

Lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumista koskevalla direktiivillä annetaan yhdenmukaiset säännökset lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön, seksuaaliseen riistoon ja lapsipornografiaan liittyvistä rikoksista sovellettavaksi koko unionissa. Siinä vahvistetaan myös vähimmäisrangaistukset.

• Johdonmukaisuus suhteessa kansainvälisen oikeuden mukaisiin velvoitteisiin

Kaksikymmentäyksi EU:n jäsenvaltioita liittynyt on vuonna 1989 tehtyyn rajat ylittäviä televisiolähetysä koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen (CETS nro 132), jota on muutettu vuonna 1998 tehdyllä pöytäkirjalla. Unioni ei ole yleissopimuksen sopimuspuoli.

Yleissopimus antaa sopimuspuolille mahdollisuuden soveltaa tiukempia tai yksityiskohtaisempia sääntöjä ohjelmopalveluihin, joita televisio-ohjelmayritykset välittävät niiden lainkäyttöalueella.

Siltä osin kuin audiovisuaalisia mediapalvelujen direktiivin tämänhetkiset säännöt ovat väljempää kuin yleissopimuksen säännöt, direktiivin sääntöjen täytäntöönpano EU:n jäsenvaltioissa, jotka ovat yleissopimuksen sopimuspuolia, saattaa jo johtaa joihinkin eroihin EU:n jäsenvaltioiden välillä suhteessa niiden kansainvälisiin velvoitteisiin riippuen siitä, ovatko ne yleissopimuksen sopimuspuolia. Tämä koskee myös joitakin tämän ehdotuksen

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 1).

sisältämistä muutoksista, sillä ne toisivat direktiiviin uusia sääntöjä, jotka ovat väljempää kuin yleissopimuksen säännöt.

Direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa unioni on saanut yksinomaisen toimivallan tehdä kansainvälisiä sopimuksia. Mahdolliset muutokset yleissopimuksesta johtuvissa velvoitteissa edellyttäisivät siten toimia unionilta.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi perustuu EU:n valtuuksiin koordinoita jäsenvaltioiden lakeja, jotta voidaan harjoittaa vapautta tarjota palveluja sisämarkkinoilla (SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohta yhdessä SEUT-sopimuksen 62 artiklan kanssa).

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Audiovisuaalialan markkinoiden EU:n laajuinen ulottuvuus käy yhä tärkeämmäksi, mikä johtuu varsinkin verkkopalvelujen kasvusta sekä siitä, että televisiokanavista on tulossa kansainvälisempiä. Vuoden 2013 lopussa EU:ssa toimi 5 141 tv-kanavaa (ei sisällä paikalliskanavia ja -lähetyskoneita). Näistä 1989 oli kohdennettu ulkomaisille markkinoille (joko EU:n alueella tai EU:n ulkopuolella). Osuus on noussut 28 prosentista vuonna 2009 – jolloin direktiivin pantiin täytäntöön – 38 prosenttiin vuonna 2013. Mitä tulee tilausvideopalveluihin, 31 prosenttia jäsenvaltiossa keskimäärin saatavilla olevista tilausvideopalveluista oli peräisin toisesta EU-maasta (2015). Tämä on EU:n toiminnan jatkuvaa lisäarvoa tukeva tekijä.

Ehdotus on sekä toissijaisuus- että suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä pyritään yleisesti vähimmäistason yhdenmukaistamiseen ja parantamaan mekanismeja, joita sovelletaan säänoistä myönnettäviin vapautuksiin ja sääntöjen kiertämiseen. Tämä antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa kansalliset olosuhteet huomioon. Jäsenvaltiot ovat käytännössä omaksuneet tiukempia sääntöjä, erityisesti koskien tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen määrittelyä, kansallisten sääntelyviranomaisten perustamista, eurooppalaisten teosten edistämistä, alaikäisten suojelua ja kaupallista viestintää.

Kun otetaan huomioon, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä säädetään yhdenmukaistamisen vähimmäistasosta, säännöt voivat vain yksinkertaistaa EU:n tasolle siirryttäessä.

Mitä tulee direktiivin soveltamisalan laajentamiseen kattamaan videonjakoalustat, EU:n toimilla varmistetaan johdonmukaisuus suhteessa palveluihin, jotka jo kuuluvat sen soveltamisalaan. Suurin mahdollinen yhdenmukaistaminen tällä osa-alueella estää mahdollisen hajanaisuuden kansallisten toimenpiteiden tuloksena.

• Suhteellisuusperiaate

Kuten edellä todetaan, ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä säilytetään vähimmäistason yhdenmukaistaminen ja yhteistyömekanismi.

• Toimintatavan valinta

Ehdotetussa direktiivissä suositetaan yhteissääntelyn ja itsesääntelyn käyttöä erityisesti liittyen alaikäisten suojeluun, vihapuheen torjumiseen ja kaupalliseen viestintään. Tällaisten

järjestelmien katsotaan olevan laajasti keskeisten toimijoiden hyväksymiä ja mahdollistavan sääntöjen noudattamisen tehokkaan valvonnan.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Yleisesti voidaan todeta, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tavoitteet ovat edelleen ajankohtaisia. Arvioinnissa todettiin, että alkuperämaaperiaate on mahdollistanut audiovisuaalisten mediapalvelujen kehittämisen ja vapaan liikkuvuuden EU:n alueella takaamalla oikeusvarmuuden sekä alentanut sääntöjen noudattamisesta palvelutarjoajille aiheutuvia kustannuksia ja lisännyt kuluttajien valinnanvaraa.

REFIT-arvioinnissa todettiin, että sääntöjä on varaa yksinkertaistaa erityisesti alkuperämaaperiaatteen soveltamisen menettelyissä (esim. perusteet palvelutarjoajiin sovellettavan lainkäyttövallan määrittämiselle sekä poikkeus- ja yhteistyömenettelyt, joilla vastaanottamisen ja edelleenlähettämisen vapautta rajoitetaan erityisissä tapauksissa) ja tietyissä kaupallista viestintää koskevissa säännöissä. Eräät muut säännöt eivät enää tue poliittisten tavoitteiden saavuttamista, mikä johtuu ensisijaisesti markkinoiden kehityksestä ja muutoksista katselutottumuksissa. Direktiiviä on myös yksinkertaistettu johdonmukaistamalla sääntöjä, jotka koskevat alaikäisten suojelua televisiolähetyksissä ja tilattavissa palveluissa.

• Sidosryhmien kuuleminen

Komissio julkaisi vuonna 2013 vihreän kirjan⁸ *Valmistautuminen täysin konvergoituneeseen audiovisuaaliseen maailmaan: kasvu, luominen ja arvot* ja pyysi sidosryhmiä esittämään näkemyksiään median muuttuvasta toimintaympäristöstä ja rajattomasta internetistä, erityisesti markkinaehdoista, yhteentoimivuudesta ja infrastruktuurista sekä seuraamusvaikutuksista EU:n sääntöjen kannalta. Vihreän kirjan tulokset on koottu palauteasiakirjaan ja vastauksien tiivistelmään, jotka komissio julkaisi syyskuussa 2014⁹.

Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin käsillä olevaan tarkistamiseen liittyen komissio järjesti 30.7.2015 – 6.9.2015 julkisen kuulemisen otsikolla ”AVMSD — a media framework for the 21st century”¹⁰.

Tulevaisuuden toimintavaihtoehtojen kannalta tärkeimmät tulokset olivat seuraavat:

- sidosryhmien näkemysten lähentyminen sen suhteen, että direktiivin soveltamisalaa koskevia sääntöjä on tarpeen muuttaa, vaikei sidosryhmien keskuudessa ollut yhteistä linjaa tai selkeää näkemystä siitä, miten asiassa tulisi edetä;
- näkemysten lähentyminen tarpeesta varmistaa kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus;
- sidosryhmien tuki tilanteen säilyttämiselle ennallaan liittyen alkuperämaan periaatteeseen, siirtovelvollisuuteen/löydettävyyteen, esteettömyyteen vammaisten näkökulmasta sekä sääntöihin yhteiskunnallisesti merkittävistä tapahtumista, lyhyistä uutisraporteista ja oikeudesta vastineeseen;

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>

- selkeän sidosryhmien välisen yksimielisyyden puuttuminen, kun on kyse kaupallisesta viestinnästä, alaikäisten suojelusta tai eurooppalaisten teosten edistämisestä.

Seuraavat suuntaukset todettiin eri vastaajaryhmien välillä:

- Melko suuri osa televisiolähetystoiminnan edustajista vaati tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista joko uusia palveluja sääntelemällä ja/tai takaamalla suurempi joustavuus nykyisissä säännöissä.
- Kuluttajajärjestöt halusivat tiukentaa direktiivin sääntöjä, joilla pyritään suojelemaan katsojia, erityisesti muita heikommassa asemassa olevia.
- Internetin, televiestinnän ja tieto- ja viestintätekniiikan (TVT) toimialat kehottivat pidättymään uudesta sääntelystä, jotta voidaan turvata innovointi.
- Sisältöteollisuus kehotti lujittamaan eurooppalaisten teosten edistämiseen tähtäviä sääntöjä kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa.
- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio on nojautunut seuraaviin ulkopuoliseen asiantuntija-apuun:

- Poliittiset suositukset **muilta EU:n toimielimiltä**, erityisesti Euroopan parlamentilta¹¹, neuvostolta¹², Euroopan talous- ja sosiaalikomitealta¹³ ja alueiden komitealta¹⁴.
- **Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin kustannuksia ja hyötyjä koskeva tiedonkeruu**¹⁵. Kyselylomakkeen laati jäsenvaltioiden audiovisuaalialan sääntelyviranomaisten työryhmä Euroopan komission koollekutsumana. Se toimitettiin audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmässä (ERGA¹⁶) kokoontuville jäsenvaltioiden viranomaisille, asiaankuuluville toimialan lohkoille ja kuluttajajärjestöille. Kyselylomake lähetettiin touko-kesäkuussa 2015. Siinä kysyttiin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tiettyihin sääntöihin liittyvistä eduista ja haitoista ja haettiin määrällistä näyttöä, joka koski vuotuisia tuloja tai sääntöjen

¹¹ Kolme Euroopan parlamentin hyväksymää valiokunta-aloitteista mietintöä: A) tammikuun 2015 (ei vielä hyväksytty) ”Digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketti” (2015/2147(INI)); B) heinäkuun 2013 ”Hybriditelevisio”-mietintö (esittelijä MEP Petra Kammerevert (S&D, DE)), jossa komissiota kehoitetaan arvioimaan, miltä osin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä on tarpeen tarkistaa, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=EN&ring=A7-2013-0212 C>); maaliskuun 2014 mietintö ”Valmistautuminen täysin konvergoituneeseen audiovisuaaliseen maailmaan”, (esittelijä MEP Sabine Verheyen (EPP, DE)), jossa peräänkuulutetaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin uudelleentarkastelua, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2014-0232&language=EN&ring=A7-2014-0057>.

¹² Viimeksi Italian puheenjohtajakaudella vuonna 2014 annetuissa neuvoston päätelmissä komissiota pyydettiin ”viemään pikaisesti loppuun audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin tarkistus ottaen huomioon digitalisoinnista seuranneet nopeat teknologiset ja markkinamuutokset ja esittämään tämän tarkistuksen pohjalta direktiivin tarkistamista koskeva ehdotus mahdollisimman nopeasti ja toissijaisuusperiaatetta noudattaen”.

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf

¹³ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean syyskuussa 2013 antama lausunto vihreästä kirjasta *Valmistautuminen täysin konvergoituneeseen audiovisuaaliseen maailmaan: kasvu, luominen ja arvot*, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>

¹⁴ Täysistunnossa 12.–14. lokakuuta 2015 alueiden komitea antoi oma-aloitteisen lausunnon aiheesta ”Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin tarkistus” – linkki julkaistaan myöhemmin

¹⁵ Koska suurin osa annetuista tiedoista on luottamuksellisia, niitä on käytetty vaikutusten arvioinnissa ja REFIT-arvioinnissa anonymisoidussa ja yhdistetyssä muodossa. Tästä syystä vastauksia ei ole julkaistu.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

noudattamisesta aiheutuvia suoria ja välillisiä kustannuksia. Se kattoi säännöt seuraavista:

1. Kaupallinen viestintä
2. Eurooppalaiset teokset
3. Alaikäisten suojelu
4. Alkuperämaan periaate

Määrällisten kysymysten viitejakso oli vuoden 2010 alusta vuoden 2014 loppuun.

Kyselyyn saatiin 107 vastausta: 40 kaupallisilta televisioyhtiöiltä (38 %), 20 julkisilta yleisradioyhtiöiltä (19 %), 18 tilausvideopalvelujen tarjoajilta (17 %), 12 kansallisilta alaikäisten suojeluun keskittyviltä järjestöiltä (12 %), 10 riippumattomia tuottajia edustavilta kansallisilta järjestöiltä (10 %) ja 4 kuluttajajärjestöiltä (4 %). Kyselyyn vastasi myös yksi televisioyhtiöitä ja yksi mainostajia edustava järjestö. Vastauksia saatiin yhteensä 19 jäsenvaltiosta.

- **Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGA) tutkimukset ja lausunnot** Vuoden 2015 työohjelmassaan ERGA sitoutui laatimaan analyyseja ja selvityksiä seuraavista neljästä pääaiheesta: audiovisuaalialan sääntelyviranomaisten riippumattomuus; aineellinen toimivalta konvergoituvassa audiovisuaalisessa maailmassa; alaikäisten suojelu konvergoituneessa ympäristössä; ja alueellisen toimivallan kysymys EU:n puitteissa. Kutakin aihetta käsittelivät ERGAN jäsenistä muodostuvat alaryhmät. Kolme ensimmäistä selvitystä hyväksyttiin kirjallisella menettelyllä (ERGAN työjärjestyksen 11 artiklan mukaisesti) joulukuussa 2015. Alueellista toimivaltaa koskeva selvitys annetaan vuoden 2016 aikana.
- **Ulkoiset tutkimukset**¹⁷ alkoholimainonnalle altistumisesta, verkkomarkkinoinnin vaikutuksesta lapsiin, audiovisuaalialan sääntelyviranomaisten riippumattomuudesta, itse ja -yhteissääntelystä sekä standardoinnista:
 - **Tutkimus alkoholimainonnalle altistumisesta** sen arvioimiseksi, ovatko alkoholijuomia koskevaan audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään sovellettavat säännöt tarjonneet vaaditun tason suojan alaikäisille¹⁸.
 - **Tutkimus sosiaalisen median, verkkopelien ja kannettavien sovellusten kautta tapahtuvasta markkinoinnin vaikutuksesta lasten käyttäytymiseen.** Loppuraportti julkaistaan toukokuussa 2016¹⁹.
 - **Audiovisuaalialan sääntelyviranomaisten riippumattomuutta koskeva tutkimus,** jolla päivitetään aiempaa sääntelyviranomaisten riippumattomuudesta tehtyä tutkimusta. Tutkimuksessa raportoidaan jäsenvaltioissa ja ehdokasmaissa tapahtuneista viimeaikaisista muutoksista ja kehityksestä liittyen audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyelinten

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-1292379-SKem8OGO1reJn1IxAZqVGszP2zjXhYuZOoStsF8rBu0ZCOZKgO05NbMy9k6hOrTzIimWUTdcKGfvm49lhwu7y5m-Jj71zxYb8yr5J3R6eCTiGK-TqeqixAzhASPqjbmnf8X5hXPzlpWbUx9btUwoJzMau>

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>

¹⁹

http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

riippumattomuuteen ja tehokkaaseen toimintaan. Loppuraportti julkaistiin²⁰ 8. joulukuuta 2015.

- **Itsesääntelyä koskeva tutkimus**, jossa tarkastellaan nykyisiä itsesääntelytapoja eri jäsenvaltioissa ja pyritään esittämään näyttöä nykyisistä järjestelmistä ja niiden toimivuudesta. Loppuraportti on määrä julkaista vuoden 2016 toisella neljänneksellä.
- **Neljä kartoitukseen ja tiedonkeruuseen keskittyvää tutkimusta, joilla tuetaan vaikutusten arviointia** mahdollisesta uudesta audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaan direktiiviin kohdistuvasta säädösehdotuksesta, toimeksiannettu puitesopimuksen EAC-22-201 nojalla²¹. Tutkimukset koskevat seuraavia: kaupallinen viestintä, alaikäisten suojeleminen, kulttuurinen monimuotoisuus ja tiedotusvälineiden vapaus / yleinen etu sekä vammaisten pääsy mediapalveluihin. Tutkimusten loppuraporttien luonnokset toimitetaan komissiolle vuoden 2016 toisella neljänneksellä.
- **Kaksi selvitystä Euroopan audiovisuaaliselta seurantakeskukselta (EAO)** ("Study on data and information on the costs and benefits of the Audiovisual Media Service Directive (AVMSD)"²² ja "On-demand markets in the European Union — 2014 and 2015 developments"²³), toimeksiannettu puitesopimuksen PN/2011-27/A6 nojalla. Nämä selvitykset keskittyvät seuraaviin:
 - 1) yleisömittaukset;
 - 2) verkkomainonta EU:ssa;
 - 3) EU:n tilausvideopalvelumarkkinat vuonna 2014;
 - 4) elokuvien näkyvyys tilauspalveluissa;
 - 5) eurooppalaisten sepitteellisten teosten osuus TV-kanavien otoksessa;
 - 6) tilattavat audiovisuaaliset palvelut, mukaan lukien tulot ja investoinnit omaperäiseen ohjelmistoon;
 - 7) lineaariset audiovisuaaliset palvelut, mukaan lukien tulot ja investoinnit omaperäiseen ohjelmistoon

- **Vaikutustenarviointi**

Tiivistelmä vaikutusten arvioinnista ja sääntelyntarkastelulautakunnan puoltava lausunto ovat saatavissa komission verkkosivustolta: XXX

Seuraavia vaihtoehtoja on tarkasteltu (parhaaksi arvioitu vaihtoehto on korostettu kussakin kohdassa):

- 1) Ratkaisuvaihtoehdot ongelmaan alaikäisten ja kuluttajien riittämättömästä suojelesta videonjakoalustoilla

Vaihtoehdossa A kannustetaan itsesääntelyyn alaikäisten ja kuluttajien suojelemiseksi videonjakoalustoilla

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:EN:HTML>

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>

Vaihtoehto B velvoittaa videonjakoalustat käyttämään keinoja suojella alaikäisiä ja suojella vihapuheelta yhteissääntelyn avulla.

- 2) Ratkaisuvaihtoehdot ongelmaan tasapuolisten toimintaedellytysten puuttumisesta ja sisämarkkinoiden heikkouksista

a) Eurooppalaisten teosten edistäminen

Vaihtoehto A antaa sekä televisiolähetyksille että tilattaville palveluille lisää joustavuutta täyttää velvoitteet edistää eurooppalaisia teoksia.

Vaihtoehto B säilyttää tilanteen ennallaan televisiolähetyksille ja lujittaa sääntöjä tilattavien palvelujen tarjoajille.

b) Alaikäisten suojelu tilattavissa palveluissa

Vaihtoehto A nostaa alaikäisten suojelun tasoa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa, yksinkertaistaa haitallisen sisällön määritelmää ja edesauttaa EU:n yhteissääntelyä sisällön kuvauksissa (deskriptoreissa).

c) Alkuperämaan periaate

Vaihtoehto A yksinkertaistaa ja parantaa lainkäyttösääntöjä ja yhteistyömenettelyjä

d) Sääntelyviranomaisten riippumattomuus

Vaihtoehdossa A vaaditaan, että jäsenvaltioilla on oltava riippumaton sääntelyviranomainen, ja asetetaan vaatimuksia sen riippumattomuuden ja tehokkuuden tueksi. ERGAN koordinointi- ja neuvoa-antavaa roolia vahvistetaan, ja sen asemasta säädetään audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä.

- 3) Ratkaisuvaihtoehto ongelmaan kaupallista viestintää koskevista säännöistä, jotka eivät enää vastaa tarkoitustaan

Vaihtoehto A joustavoittaa joitakin audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään sovellettavia sääntöjä.

Etusijalle asetettujen vaihtoehtojen yhdistelmässä katsotaan pystyttävän tasapainottamaan parhaiten tarve lisätä joustavuutta suhteessa nykyiseen sääntelytasoon ja tarve varmistaa asianmukainen kuluttajansuoja.

Yhtäältä toimiala tulee hyötymään joustavammista kaupallisen viestinnän määrällisistä säännöistä. Alkuperämaan periaatteen tehostaminen ja vaatimukset sääntelyviranomaisten riippumattomuudesta kohentaisivat liiketoimintaympäristöä, jossa audiovisuaalialan toimijat toimivat.

Toisaalta kuluttajille taataan suojelun korkea taso laajentamalla audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi koskemaan rajoitetusti myös videonjakoalustoja ja tiukentamalla tilattaviin palveluihin sovellettavia vaatimuksia alaikäisten suojelun osalta. Kuluttajat hyötyvät myös eurooppalaisten teosten laajemmasta saatavuudesta tilattavissa palveluissa.

Kaikissa vaihtoehdossa otetaan tarvittaessa huomioon joustavuuden tarve toimialalla harkitsemalla mahdollisuuksia panna vaatimukset täytäntöön itse- ja/tai yhteissääntelyn avulla (mm. soveltamisala ja haitallisesta sisällöstä ilmoittaminen).

Useimmat vaihtoehdot täydentävät toisiaan. Esimerkiksi sääntelyviranomaisten riippumattomuudella on ensisijainen merkitys, jos jäsenvaltiot päättävät antaa niille tehtäväksi

uusien videonjakoalustoja koskevien sääntöjen täytäntöönpanon. Myös audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tulojen kasvaminen, joka potentiaalisesti seuraa mainontaa koskevien määrällisten sääntöjen joustavoittamisesta, vapauttaa potentiaalia lisätä osuutta eurooppalaisten teosten tuotantoon.

Vaihtoehtojen yhdistelmällä saavutetaan tasapuolisemmat toimintaedellytykset eri toimijoille audiovisuaalisilla mediamarkkinoilla. Tähän päästää esimerkiksi tarkistamalla tiettyjen vaatimusten tasoa tilattaville palveluille ja videonjakoalustoille kuluttajansuojan tai eurooppalaisten teosten edistämisen osalta ja tarjoamalla samalla enemmän joustavuutta TV-lähetyspalveluille tietyissä kaupallista viestintää koskevissa säännöissä.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Jälkiarvioinnissa todettiin kaupallinen viestintä lohkoksi, jolla joustavuutta voitaisiin lisätä erityisesti televisioyhtiöiden suhteen.

Televisiolähetysten markkinat on muuttuneet ja audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään tarvitaan lisää joustavuutta erityisesti lineaarisia audiovisuaalisia mediapalveluja, tuotesijoittelua ja sponsorointia koskevissa määrällisissä säännöissä. Uusien, myös mainoksettomien palvelujen syntyminen on tuonut lisää valinnanvaraa katsojille, jotka voivat helposti siirtyä vaihtoehtoiseen tarjontaan. Tuotesijoittelu voi tuottaa merkittäviä lisäresursseja mediapalvelujen tarjoajille. Sääntelykehys on mukautettava tähän uuteen toimintaympäristöön lisäämällä joustavuutta televisiolähetyspalveluja koskevissa säännöissä. Tätä taustaa vasten ehdotus mahdollistaa (tietyissä olosuhteissa) tuotesijoittelun ja lisää joustavuutta määrällisissä säännöissä. Samaan aikaan ehdotuksessa otetaan huomioon kerätty näyttö²⁴ vaikutuksesta, joka tuotesijoittelulla voi olla lapsiin, rajoittamalla edelleen lasten altistumista tällaiselle sisällölle.

Mahdolliset palvelutarjoajille koituvat säästöt olisivat rajalliset. Mainonnan suunnittelu on keskeinen osa ohjelmasuunnittelua, ja audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin määrälliset säännöt muodostavat vain pienen osan suuresta määrästä muuttujia, jotka television ohjelmastrategioissa otetaan huomioon yleisöjen ja tulojen optimoimiseksi. Ohjelmasuunnitteluun liittyvät kustannukset, joihin sisältyvät muun muassa IT-kustannukset, ovat tavanomaisia liiketoimintamenoja, jotka aiheutuisivat myös ilman direktiiviä.

Kansallisille sääntelyviranomaisille ei koituisi hallinnollisia lisäkustannuksia. Tällä hetkellä televisiomainonnan tuntikohtaiseen 20 prosentin rajoitukseen liittyvistä sääntelyviranomaisten valvonta- ja täytäntöönpanotoimista aiheutuu enimmillään 1 miljoonan euron menoerä²⁵. Tuotesijoittelua ja sponsorointia koskeviin sääntöihin liittyvät vastaavat kustannukset ovat enimmillään 2,2 miljoonaa euroa ja 2,1 miljoonaa euroa vuodessa EU:n tasolla²⁶. Koska merkittävä osuus näistä kustannuksista johtuu subjektiivisten perusteiden soveltamisesta, kuten tuotesijoittelun kohtuuttomasta painottamisesta, sääntelyviranomaiset todennäköisesti alentavat nykyisiä kustannuksiaan. Näitä kustannussääntöjä on kuitenkin mahdotonta määrittää täsmällisesti.

²⁴ Tutkimus sosiaalisen median, verkkopelien ja kannettavien sovellusten kautta tapahtuvasta markkinoinnin vaikutuksesta lasten käyttäytymiseen, Euroopan komissio: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁵ Tutkimus seurantakehyksen määrittelemisestä audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin mainontaa koskeville säännöille: perustaksi on otettu yhden EU:hun sijoittautuneen lineaaristen palvelujen tarjoajan seurannan nykyinen (ostovoimapariteettiin suhteutettu) keskiarvo laskettuna 7 jäsenvaltion sääntelykustannusten otoksesta, jota voidaan pitää edustavana otoksena eri tavoista täyttää määrällisten sääntöjen seurantaan ja soveltamisen valvontaan liittyvät sääntelylliset velvoitteet. Lisäksi oletetaan, että sääntelyviranomaiset keskittävät sääntelytoimensa sellaisiin lineaarisiin palveluihin, joiden osuus katsojaluvuista on yli 0,5 %.

²⁶ Tutkimus seurantakehyksen määrittelemisestä audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin mainontaa koskeville säännöille:

Pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ja mikroyrityksille ehdotus sallii mahdollisia vapautuksia eurooppalaisten teosten edistämiseen liittyvistä säännöistä. Jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus poikkeuksiin temaattisten tai pienen yleisön audiovisuaalisten mediapalvelujen tapauksessa.

Kuluttajien ja alaikäisten suojelua koskevista säännöksistä ehdotus ei salli vapautuksia pk- ja mikroyrityksille, koska nämä säännökset koskettavat erittäin tärkeitä arvoja.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa otetaan kaikilta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut perusoikeudet ja periaatteet, erityisesti oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen ja henkilötietojen suojaan (7 ja 8 artikla), sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus (11 artikla), elinkeinovapaus (16 artikla), syrjintäkielto (21 artikla), lapsen oikeudet (24 artikla) sekä oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (47 artikla).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio huolehtii edelleen täytäntöönpanon valvonnasta seuraavien perusteella:

- komission kertomukset koko direktiivin soveltamisesta kahden vuoden kuluttua direktiivin hyväksymisestä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi;
- kertomukset eurooppalaisten teosten edistämistä koskevien säännösten soveltamisesta kahden vuoden välein (televisiolähetys ja tilauspalvelut);
- videonjakoalustoja koskevien sääntöjen täytäntöönpanon seuranta riippumattoman tutkimuksen pohjalta sen jälkeen, kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- alaikäisten suojelemiseen tarkoitettuja sisällön deskriptoreja koskevan säännöksen täytäntöönpanon seuranta.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ei sovelleta

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Mediapalvelujen tarjoajiin sovellettavaa alkuperänmaan periaatetta ylläpidetään ja lujitetaan yksinkertaistamalla sääntöjä siitä, mille maalle lainkäyttövalta kuuluu, ja parantamalla poikkeusmekanismeja tapauksissa, joissa säännöistä myönnetään vapautus.

Muutettu direktiivi perustuu edelleen vähimmäistason yhdenmukaistamiseen. Yhdenmukaisuusastetta nostetaan kuitenkin vahvistamalla audiovisuaalialan sääntelyviranomaisten riippumattomuutta. Tämä on merkittävä uutuus, koska audiovisuaalialan sääntelijöillä on keskeinen rooli muodostettaessa ja ylläpidettäessä alan sisämarkkinoita. Lisäksi on tärkeää taata tiedotusvälineiden moniarvoisuus. Ehdotuksella vahvistetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän (ERGA) roolia antamalla sille uusia tehtäviä sen neuvoessa ja avustaessa komissiota

direktiivin johdonmukaisessa täytäntöönpanossa kaikissa jäsenvaltioissa. Näin ollen 3. helmikuuta 2014 tehty komission päätös audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta kumotaan tämän direktiivin tullessa voimaan.

Nykyisen direktiivin 7 artikla on poistettu, koska ehdotetussa esteettömyyttä koskevassa unionin säädöksessä asetetaan jo tiukemmat yhteiset saavutettavuusvaatimukset mediapalvelujen tarjoajille.

Tarkistetussa direktiivissä saatetaan alaikäisten suojelua koskevat normit samoille linjoille televisiolähetyksissä ja tilattavissa palveluissa. Tarkistetun direktiivin 12 artiklassa edellytetään, että ohjelmat, jotka voivat haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, ovat saatavilla vain sellaisella tavalla, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe niitä. Tämä pätee riippumatta siitä, tarjoavatko tällaisia ohjelmia televisiotoiminnan harjoittajat vai tilattavien mediapalvelujen tarjoajat. Tämän linjauksen vuoksi nykyisen direktiivin 27 artikla (jota sovelletaan vain televisiolähetysiin) on poistettu.

Tarkistetulla direktiivillä luodaan tasapuolisemmat toimintaedellytykset eurooppalaisten teosten edistämiseksi velvoittamalla tilattavat palvelut varaamaan eurooppalaisille teoksille vähintään 20 prosentin osuus ohjelmavaliokimissa ja varmistamaan niille riittävä näkyvyys (13 artikla). Tarkistetun direktiivin 13 artiklan nojalla jäsenvaltiot voivat myös määrätä rahoitusosuuksia (kansallisille elokuva-alan rahastoille ohjattavia suoria sijoituksia tai maksuja) tilattaville palveluille omalla lainkäyttöalueellaan ja tietyin ehdoin omaa kansallista yleisöään palveleville muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille tilauspalveluille. Jotta varmistettaisiin, etteivät eurooppalaisten teosten edistämistä koskevat velvoitteet heikennä markkinakehitystä ja että uudet toimijat pääsevät markkinoille, kyseisiä vaatimuksia ei saisi soveltaa yrityksiin, joiden läsnäolo markkinoilla ei ole merkittävä. Tämä koskee erityisesti liikevaihdoltaan pieniä yrityksiä.

Tällä ehdotuksella saavutetaan tasapaino kilpailukyvyn ja kuluttajansuojan välillä. Yhtäältä sillä tuodaan kaikille audiovisuaalisille mediapalveluille lisää joustoa tuotesijoitteluun ja sponsorointiin ja lisätään joustavuutta TV-lähetysille. Tuntikohtainen enimmäismäärä on korvattu päivittäisellä 20 prosentin enimmäismäärällä aikavälillä klo 7.00–23.00 (23 artikla). Televisiota varten tehdyt elokuvat, elokuvateokset ja uutisohjelmat on lupa katkaista useammin (20 artikla) ja yksittäiset mainospalat ovat sallittuja (19 artikla). Toisaalta tarkistetussa direktiivissä tiukennetaan säännöksiä alaikäisten suojelemisesta epäasialliselta audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jonka kohteena ovat paljon rasvaa, suolaa/natriumia ja sokereita sisältävät elintarvikkeet sekä alkoholijuomat, tarvittaessa kannustamalla käytäntösääntöihin EU:n tasolla (9 artiklan 2 ja 4 kohta).

Toinen uusi piirre on direktiivin soveltamisalan laajentaminen kattamaan tietyiltä osin videojakelupalvelut, joilla ei ole toimituksellista vastuuta sivustoilleen tallennetusta sisällöstä mutta jotka organisoivat tätä sisältöä eri tavoin.

Tarkistettu direktiivi velvoittaisi jäsenvaltiot varmistamaan, että videojakelupalvelut ottavat vastuun alueellaan mieluiten yhteissääntelyn keinoin käyttöön asianmukaiset toimenpiteet i) alaikäisten suojelemiseksi haitalliselta sisällöltä ja ii) kaikkien kansalaisten suojelemiseksi väkivaltaan tai vihaan yllyttämiseltä. Ehdotuksessa esitetään, mitä nämä toimenpiteet voivat pitää sisällään konkreettisessa tapauksessa. Järjestelmä olisi yhteensopiva sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin 14 artiklassa säilytyspalvelujen tarjoajille myönnetyn vastuuvapauden kanssa siltä osin kuin kyseistä säännöstä sovelletaan tietyssä tapauksessa, koska velvoitteet liittyisivät palveluntarjoajan vastuuseen organisatorisella tasolla vailla vastuuta mahdollisesta videonjakoalustoille tallennetusta laittomasta sisällöstä sinänsä.

Jäsenvaltioita sitovat edelleen sähköistä kaupankäyntiä koskevat direktiivin säännökset. Näin ollen ne eivät voisi asettaa palveluntarjoajille yleistä velvollisuutta valvoa sisältöä tai pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita, tämän kuitenkaan estämättä valvontavaatimusten käyttöönottoa määrätyissä tapauksissa (sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin 15 artikla).

Jäsenvaltiot eivät voisi vaatia lainkäyttövaltaansa kuuluvia videojakelupalvelujen tarjoajia soveltamaan tiukempia toimenpiteitä kuin direktiivissä säädetään, sellaisena kuin se on muutettuna. Tämä ei rajoita toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa direktiivin 2000/31/EY mukaisesti kyseisille sivustoille tallennetun laittoman sisällön suhteen.

Tämä ei myöskään estä soveltamasta direktiivin 2011/93/EU 25 artiklaa, joka velvoittaa jäsenvaltiot toimenpiteisiin lapsipornografiaa sisältäviä tai levittäviä verkkosivustoja vastaan. Kyseisessä artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimia, joilla estetään niiden alueella olevien internetin käyttäjien pääsy lapsipornografiaa sisältäville tai levittäville verkkosivuille, edellyttäen että tällaisten toimenpiteiden avoimuus, tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus sekä muutoksenhakuoikeus varmistetaan riittävin suojatoimin.

Mitä tulee toisesta jäsenvaltiosta tarjottaviin tietoyhteiskunnan palveluihin, sähköistä kaupankäyntiä koskevassa direktiivissä säädetään alkuperämaan periaatteesta, josta on mahdollista poiketa määrätyissä tapauksissa (3 artikla). Tätä järjestelmää sovelletaan myös videojakelupalvelujen tarjoajiin. Ehdotuksella on tarkoitus varmistaa, että samoja sääntöjä sovelletaan myös sellaisiin palveluntarjoajiin, joilla ei ole toimipaikkaa jäsenvaltiossa, mutta joiden emoyhtiöllä, tytäryhtiöllä tai muulla saman ryhmän toisella yrityksellä on siellä toimipaikka.

Komissio helpottaisi ERGAN tuella käytännesääntöjen koordinoitua EU:n tasolla. Lisäksi valitus- ja oikeussuojamenettelyistä olisi säädettävä kansallisella tasolla.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Viimeisin merkittävä muutos neuvoston direktiiviin 89/552/ETY²⁷, joka myöhemmin kodifioitiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/13/EU²⁸, tehtiin vuonna 2007 antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY²⁹. Sittemmin audiovisuaalisten mediapalvelujen markkinat ovat kehittyneet merkittävästi ja nopeasti. Tekninen kehitys mahdollistaa uudentyyppisiä palveluja ja käyttäjäkokemuksia. Etenkin nuorempien sukupolvien katselutottumukset ovat muuttuneet tuntuvasti. Vaikka televisiovastaanotin on edelleen tärkeä väline jakaa audiovisuaalisia kokemuksia, monet katsojat ovat siirtyneet katselemaan audiovisuaalista sisältöä muilla, kannettavilla laitteilla. Perinteisen TV-sisällön osuus on edelleen merkittävä keskimääräisestä päivittäisestä katseluajasta. Uudentyyppisen sisällön, kuten lyhytvideoiden tai käyttäjien tuottaman sisällön, merkitys kuitenkin kasvaa jatkuvasti, ja uudet toimijat, kuten tilausvideopalvelut ja videonjakoalustat, ovat nyt vakiinnuttaneet asemansa.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27).

- (2) Komissio hyväksyi 6 päivänä toukokuuta 2015 *Digitaalisten sisämarkkinoiden strategian Euroopalle*³⁰, jossa se ilmoitti direktiivin 2010/13/EU tarkistamisesta.
- (3) Direktiiviä 2010/13/EU olisi edelleen sovellettava ainoastaan sellaisiin palveluihin, joiden päätarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa. Päätarkoitusta koskevan vaatimuksen tulisi katsoa täyttyvän myös siinä tapauksessa, että palvelulla on audiovisuaalista sisältöä ja muotoa, joka on erotettavissa kyseisen palveluntarjoajan päätoiminnasta, esimerkkeinä verkkolehtien erilliset osat, jotka sisältävät audiovisuaalisia ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita, jos kyseisten osien voidaan katsoa olevan erotettavissa verkkolehtien pääasiallisesta toiminnasta. Sosiaalisen median palveluja ei lueta mukaan lukuun ottamatta tapauksia, joissa ne tarjoavat videonjakoalustan määritelmään kuuluvaa palvelua. Audiovisuaalisen tarjonnan ja pääasiallisen toiminnan välisten kytkösten vuoksi palvelu olisi katsottava pelkäksi pääasiallisen toiminnan erottamattomaksi täydennykseksi. Näin ollen kanavat tai muut audiovisuaaliset palvelut, joista palveluntarjoajalla on toimituksellinen vastuu, voivat itsessään muodostaa audiovisuaalisia mediapalveluja, vaikka ne tarjottaisiin videonjakoalustoilla, joille on ominaista toimituksellisen vastuun puuttuminen. Tällaisissa tapauksissa palveluntarjoajilla, joilla on toimituksellinen vastuu, on velvollisuus noudattaa tämän direktiivin säännöksiä.
- (4) Tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot pitävät ajantasaista kirjaa lainkäyttövaltaansa kuuluvista audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajista ja videonjakoalustojen tarjoajista ja antavat säännöllisesti nämä tiedot toimivaltaisten riippumattomien sääntelyviranomaistensa ja komission käyttöön. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot kriteereistä, joihin lainkäyttövalta perustuu.
- (5) Lainkäyttövallan määrittäminen edellyttää tosiasiallisten tilanteiden arviointia direktiivissä 2010/13/EU vahvistetuin kriteerein. Tosiasiallisten tilanteiden arviointi voi johtaa ristiriitaisiin tuloksiin. Direktiivin 2010/13/EU 3 ja 4 artiklassa säädettyjen yhteistyömenettelyjen soveltamiseksi on tärkeää, että komissio voi perustaa löydöksensä luotettaviin tosiseikkoihin. Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmälle (ERGA) olisi sen vuoksi annettava valtuudet antaa lausuntoja lainkäyttövallasta komission pyynnöstä.
- (6) Palvelujen tarjoamisen ja vastaanottamisen vapauden rajoittamiseen olisi sovellettava samoja menettelyjä ja edellytyksiä sekä lineaarisissa että ei-lineaarisissa palveluissa.
- (7) Tiedonannossaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle *EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin*³¹ komissio painotti, että politiikkaratkaisuja tarkastellessaan se ottaa huomioon sekä sääntelykeinot että hyvin suunnitellut muut keinot käytänneyhteisön sekä itse- ja yhteissääntelyn periaatteiden pohjalta³². Itse- ja yhteissääntelyn periaatteiden mukaisesti käyttöön otetut käytännesäännöt ovat osoittautuneet hyvin suunnitelluiksi aloilla, joita direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Lainsäädännöllisen turvaverkon olemassaoloa on pidetty tärkeänä tekijänä edistettäessä itse- tai yhteissääntelyyn perustuvien käytännesääntöjen noudattamista. Yhtä tärkeää on, että käytännesäännöissä vahvistetaan erityiset päämäärät ja tavoitteet, jotta voidaan seurata ja arvioida säännöllisesti, läpinäkyvästi ja riippumattomasti tavoitteita, joihin käytännesäännöillä pyritään. Porrastetut

³⁰ COM(2015) 192 final.

³¹ COM(2015) 215 final.

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

seuraamukset, jotka pidetään oikeasuhteisina, katsotaan yleensä tehokkaaksi lähestymistavaksi järjestelmän täytäntöönpanossa. Itse- ja yhteissäätelyyn perustuvissa käytännesäännöissä, joita hyväksytään tällä direktiivillä yhteen sovitetuilla aloilla, olisi noudatettava näitä periaatteita.

- (8) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja antaa varmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, vihaan yllyttämisen käsite olisi soveltuvin osin mukautettava rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin 28 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS määritelmään, jonka mukaan vihapuhe on ”julkista yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan”. Tämän olisi katettava myös syyt, joihin yllyttäminen väkivaltaan tai vihaan perustuu.
- (9) Jotta katsojat, muun muassa vanhemmat ja alaikäiset, voisivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä esitettävästä sisällöstä, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajilta edellytetään riittävien tietojen antamista sisällöstä, joka voi haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi sisällön luonteen ilmaisevien kuvausten (deskriptoreiden) järjestelmällä. Sisällön deskriptorit voitaisiin toteuttaa kirjallisina, graafisina tai akustisina keinoin.
- (10) Kansallisella ja kansainvälisellä tasolla on olemassa tiettyjä laajalti tunnustettuja ravinto-ohjeita, kuten Maailman terveysjärjestön Euroopan aluetoimiston ravintosisältöprofiili, elintarvikkeiden erottelemiseksi niiden ravitsemuksellisen koostumuksen perusteella lapsille suunnatussa elintarvikkeiden televisiomainonnassa. Jäsenvaltioita olisi kannustettava varmistamaan, että itse- ja yhteissäätelyyn perustuvia käytännesääntöjä käytetään vähentämään tuloksetta lasten ja alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee runsaasti suolaa, sokereita tai rasvaa sisältäviä elintarvikkeita ja juomia tai joka muulla tavoin ei sovi yhteen kyseisten kansallisten tai kansainvälisten ravinto-ohjeiden kanssa.
- (11) Jäsenvaltioita olisi myös kannustettava varmistamaan, että itse- ja yhteissäätelyyn perustuvia käytännesääntöjä käytetään tuloksetta rajoittamaan lasten ja alaikäisten altistumista alkoholijuomia koskevalle audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle. Unionin ja kansallisella tasolla on yhteis- ja itsesääntelyyn perustuvia järjestelmiä alkoholijuomien markkinoimiseksi vastuullisesti, myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä. Näihin järjestelmiin olisi edelleen kannustettava, erityisesti niihin, joilla pyritään varmistamaan, että alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän yhteydessä annetaan viestit vastuullisesta alkoholinkäytöstä.
- (12) Jotta voidaan poistaa esteitä rajat ylittävien palvelujen vapaalta liikkuvuudelta unionissa, on tarpeen varmistaa erityisesti kuluttajien tai kansanterveyden suojeluun tähtäävien itse- ja yhteissäätelytoimenpiteiden tuloksetta. Onnistuneen täytäntöönpanon ja seurannan avulla unionin tason käytännesäännöt voivat olla hyvä keino varmistaa johdonmukaisempi ja tuloksetta lähestymistapa.
- (13) Televisiolähetysten markkinat ovat muuttuneet, ja audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään tarvitaan lisää joustavuutta erityisesti lineaarisia audiovisuaalisia mediapalveluja, tuotesijoittelua ja sponsorointia koskevissa määrällisissä säännöissä. Uusien, myös mainonnattomien palvelujen syntyminen on tuonut lisää valinnanvaraa katsojille, jotka voivat helposti siirtyä vaihtoehtoiseen tarjontaan.
- (14) Sponsorointi on tärkeä keino rahoittaa audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia samalla kun edistetään oikeus- tai luonnollisen henkilön nimeä, tavaramerkkiä,

imagoa, toimintaa tai tuotteita. Jotta sponsorointi muodostaisi arvokkaan mainontamuodon mainostajille ja audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajille, sponsorointi-ilmoitukset voivat sisältää viittauksia sponsorin tavaroihin tai palveluihin niiden myynnin edistämiseksi ilman, että suoraan kannustettaisiin ostamaan näitä tavaroita ja palveluja. Sponsorointi-ilmoituksissa olisi edelleen selvästi ilmoitettava katsojille sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroitujen ohjelmien sisältöön ei saisi vaikuttaa siten, että se vaikuttaa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajan toimitukselliseen riippumattomuuteen.

- (15) Tuotesijoittelun vapauttaminen ei ole johtanut tämän audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän muodon ennakoituun laajenemiseen. Toisaalta tuotesijoittelun kieltäminen joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta ei ole luonut oikeusvarmuutta audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajille. Tuotesijoittelu olisi näin ollen sallittava kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tietyin poikkeuksin.
- (16) Tuotesijoittelua ei saisi kuitenkaan sallia uutis- ja ajankohtaisohjelmissa, kuluttaja-asioiden ohjelmissa, uskonnollisissa ohjelmissa eikä ohjelmissa, joiden yleisöstä merkittävä osa on lapsia. On näyttöä siitä, että tuotesijoittelu ja ohjelmiin sisällytetyt mainokset voivat vaikuttaa lasten käyttäytymiseen, sillä lapset eivät usein pysty tunnistamaan kaupallista sisältöä. Tämän vuoksi on edelleen tarpeen kieltää tuotesijoittelu ohjelmissa, joiden yleisöstä merkittävä osa on lapsia. Kuluttaja-asioiden ohjelmat ovat ohjelmia, jotka tarjoavat katsojille neuvontaa tai arvosteluja ostettavista tuotteista ja palveluista. Tuotesijoittelun salliminen tällaisissa ohjelmissa hämärtäisi mainonnan ja toimituksellisen sisällön välistä eroa katsojille, joilla on oikeus odottaa aitoa ja vilpittömää tuotteiden tai palvelujen arviointia tällaisissa ohjelmissa.
- (17) Sääntö, jonka mukaan tuotetta ei saa korostaa aiheettomasti, on osoittautunut vaikeaksi soveltaa käytännössä. Se myös rajoittaa tuotesijoittelua, johon lähtökohtaisesti liittyy jossakin määrin korostettua esilletuomista, jotta tuotesijoittelu tuottaisi arvoa. Tuotesijoittelua sisältäviä ohjelmia koskevissa vaatimuksissa olisi näin ollen keskityttävä siihen, että katsojille ilmoitetaan selvästi tuotesijoittelun olemassaolosta, ja varmistamaan, ettei tuotesijoittelu vaikuta audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajan toimitukselliseen riippumattomuuteen.
- (18) Koska uusien palvelujen määrän kasvu on lisännyt katsojien valinnanvaraa, lähetystoiminnan harjoittajille annetaan enemmän joustavuutta mainosten ja teleostosesitysten sijoitteluun, kunhan tämä ei tarpeettomasti heikennä ohjelmien eheyttä. Eurooppalaisen televisiotoiminnan erityispiirteiden suojaamiseksi olisi edelleen rajoitettava katkojen määrää elokuvateoksissa, televisiota varten tehdyissä elokuvissa sekä joissain ohjelmaluokissa, jotka edelleen tarvitsevat erityissuojelua.
- (19) Tällä direktiivillä ei lisätä sallitun mainonta-ajan määrää aikavälillä klo 7.00–23.00, mutta lähetystoiminnan harjoittajien on tärkeää saada enemmän joustavuutta ja voida päättää ajankohdista, joihin mainonta sijoitetaan, jotta voidaan maksimoida mainostajien kysyntä ja katsojien virta. Sen vuoksi olisi poistettava tuntikohtainen rajoitus ja otettava käyttöön päivittäinen 20 prosentin enimmäiskesto mainonnalle aikavälillä klo 7.00–23.00.
- (20) Monet lähetystoiminnan harjoittajat kuuluvat laajempiin mediaryhmiin ja niiden ilmoitukset liittyvät paitsi niiden omiin ohjelmiin ja niistä suoraan johdettuihin oheistuotteisiin myös muiden saman mediaryhmän yhteisöjen ohjelmiin. Sellaisille ilmoituksille osoitettua lähetyssaikaa, jotka lähetystoiminnan harjoittaja tekee muiden samaan mediaryhmään kuuluvien yhteisöjen ohjelmiin liittyen, ei tulisi lukea mukaan mainonnalle ja teleostoslähetyksille osoitettuun päivittäiseen enimmäislähetyssaikaan.

- (21) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua varmistamalla, että niiden ohjelmaluettelot sisältävät tietyn vähimmäisosuuden eurooppalaisia teoksia ja että kyseisille teoksille annetaan riittävästi näkyvyyttä.
- (22) Jotta eurooppalaisille teoksille voidaan varmistaa riittävät investoinnit, jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä rahoitusvelvoitteita alueelleen sijoittautuneille tilattavien palvelujen tarjoajille. Nämä velvoitteet voidaan toteuttaa eurooppalaisten teosten tuotantoon ja oikeuksien hankintaan suoraan maksettavina osuuksina. Jäsenvaltiot voivat myös määrätä maksuja, jotka veloitetaan erityiseen rahastoon jäsenvaltion alueella tarjottavista tai sinne suunnattavista tilattavista palveluista saatujen tulojen perusteella. Tässä direktiivissä selvennetään, että taloudellisten velvoitteiden ja jäsenvaltioiden erilaisten kulttuuripolitiikkojen välisen suoran kytköksen vuoksi jäsenvaltiot voivat asettaa tällaisia taloudellisia velvoitteita alueelleen suunnattujen tilattavien palvelujen tarjoajille, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon. Tällöin rahoitusvelvoitteet olisi veloitettava yksinomaan kyseisessä jäsenvaltiossa saaduista yleisötuloista.
- (23) Arvioidessaan tapauskohtaisesti, onko toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut tilattava audiovisuaalinen mediapalvelu suunnattu yleisölle sen alueella, jäsenvaltion on viitattava sellaisiin indikaattoreihin kuin nimenomaisesti oman alueensa asiakkaille suunnattu mainonta tai muu myyninedistäminen, palvelun pääkieli tai nimenomaisesti vastaanottavan jäsenvaltion yleisölle suunnatun sisällön tai kaupallisen viestinnän olemassaolo.
- (24) Kun jäsenvaltiot määräävät rahoitusosuuksia tilattavien palvelujen tarjoajille, tällaisilla osuuksilla olisi pyrittävä edistämään eurooppalaisia teoksia asianmukaisesti välttämällä riskit osuuksien kaksinkertaisesta veloittamisesta palveluntarjoajilta. Tämä tarkoittaa sitä, että jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet.
- (25) Jotta varmistettaisiin, etteivät eurooppalaisten teosten edistämistä koskevat velvoitteet heikennä markkinakehitystä ja että uudet toimijat pääsevät markkinoille, kyseisiä vaatimuksia ei saisi soveltaa yrityksiin, joiden läsnäolo markkinoilla ei ole merkittävä. Tämä koskee erityisesti yrityksiä, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö, sekä komission suosituksessa 2003/361/EY³³ määritellyjä pieniä ja mikroyrityksiä. Tällaisten vaatimusten asettaminen voi olla epäasianmukaista myös tapauksissa, joissa ne tilattavien mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.
- (26) Uusia haasteita liittyy erityisesti videonjakoalustoihin, joilla käyttäjät – varsinkin alaikäiset – yhä enemmän käyttävät audiovisuaalista sisältöä. Tähän liittyen videonjakoalustoille tallennettu haitallinen sisältö ja vihapuhe ovat yhä enenevässä määrin antaneet aiheita huoleen. Jotta voidaan suojella alaikäisiä haitalliselta sisällöltä ja kaikkia kansalaisia sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, on tarpeen vahvistaa oikeasuhteiset säännöt näissä kysymyksissä.
- (27) Videonjakoalustojen kaupallista viestintää säännellään jo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/29/EY, jolla kielletään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset sopimattomat kaupalliset menettelyt, myös harhaanjohtavat ja

³³ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

aggressiiviset menettelyt tietoyhteiskunnan palveluissa. Mitä tulee tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita koskevaan kaupalliseen viestintään videonjakoalustoilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/33/EY säädetyillä nykyisillä kielloilla sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskevaan viestintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU nojalla sovellettavilla kielloilla varmistetaan, että kuluttajat ovat riittävän hyvin suojattuja. Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet täydentävät näin ollen direktiiveissä 2005/29/EY, 2003/33/EY ja 2014/40/EU säädetyjä toimenpiteitä.

- (28) Merkittävä osa videonjakoalustoille tallennetusta sisällöstä ei ole videonjakoalustan tarjoajan toimituksellisella vastuulla. Nämä palveluntarjoajat yleensä kuitenkin vastaavat sisällön eli ohjelmien tai käyttäjien tuottamien videoiden organisoinnista, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla. Nämä palveluntarjoajat olisi sen vuoksi velvoitettava asianmukaisesti toimenpiteisiin alaikäisten suojelemiseksi sisällöltä, jotka saattaa haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään, ja kaikkien kansalaisten suojelemiseksi yllyttämiseltä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu ihmisryhmään tai tällaisen ryhmän jäseneen sukupuolen, rodun, ihonvärin, uskonnon, syntyperän taikka kansallisen tai etnisen alkuperän perusteella.
- (29) Ottaen huomioon, minkä luonteisesti palveluntarjoajat ovat tekemisissä videonjakoalustoille tallennetun sisällön kanssa, kyseisten asianmukaisten toimenpiteiden olisi kohdistuttava sisällön organisoimiseen eikä itse sisältöön. Tässä direktiivissä esitetyjä vaatimuksia olisi sen vuoksi sovellettava rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY³⁴ 14 artiklaa, jossa säädetään vastuuvapautuksesta tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien tallentamien laittomien tietojen osalta. Direktiivin 2000/31/EY 14 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluja tarjottaessa kyseisiä vaatimuksia olisi myös sovellettava rajoittamatta mainitun direktiivin 15 artiklaa, jossa kielletään asettamasta näille palveluntarjoajille yleisiä velvoitteita valvoa tällaisia tietoja ja pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita, lukuun ottamatta valvontavelvoitteita tietyissä tapauksissa ja rajoittamatta kansallisten viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti antamia määräyksiä.
- (30) On aiheellista, että videonjakoalustojen tarjoajat osallistuvat mahdollisimman pitkälti asianmukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon tämän direktiivin mukaisesti. Sen vuoksi olisi kannustettava yhteissäntelyyn.

Koska pyrkimyksenä on varmistaa selkeä ja johdonmukainen lähestymistapa koko unionissa, jäsenvaltioilla ei saisi olla oikeutta velvoittaa videonjakoalustojen tarjoajia tiukempiin toimenpiteisiin alaikäisten suojelemiseksi haitalliselta sisällöltä ja kaikkien kansalaisten suojelemiseksi yllyttämiseltä väkivaltaan tai vihaan kuin mitä tässä direktiivissä säädetään. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin edelleen oltava mahdollisuus tällaisiin tiukempiin toimenpiteisiin, jos kyseessä on laitton sisältö, edellyttäen että ne noudattavat direktiivin 2000/31/EY 14 ja 15 artiklaa, ja toimenpiteisiin lapsipornografiaa sisältävien tai levittävien verkkosivustojen sisällön suhteen siten kuin edellytetään ja sallitaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

2011/93/EU³⁵ 25 artiklassa. Lisäksi videonjakoalustojen tarjoajilla olisi oltava mahdollisuus tiukempisiin toimenpiteisiin vapaaehtoiselta pohjalta.

- (31) Tässä direktiivissä tarkoitetut asianmukaiset toimenpiteet alaikäisten suojelemiseksi haitalliselta sisällöltä ja kaikkien kansalaisten suojelemiseksi sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, olisi huolellisesti tasapainotettava sovellettavien Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien kanssa. Tämä koskee erityisesti tapauksen mukaan oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen ja henkilötietojen suojaan, sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta, elinkeinovapautta, syrjintäkieltoa ja lapsen oikeuksia.
- (32) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat videonjakoalustojen tarjoajat tarjoavat direktiivin 2000/31/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tietoyhteiskunnan palveluja. Näihin palveluntarjoajiin sovelletaan näin ollen mainitun direktiivin 3 artiklassa esitettyjä sisämarkkinasääntöjä, jos ne ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon. Jotta voidaan taata tässä direktiivissä alaikäisten ja kansalaisten suojelemiseksi säädettyjen toimenpiteiden tehokkuus ja mahdollisimman tasapuoliset toimintaedellytykset, on aiheellista varmistaa, että samoja sääntöjä sovelletaan muihin kuin jäsenvaltioon sijoittautuneisiin videonjakoalustojen tarjoajiin, jos kyseisillä tarjoajilla on joko jäsenvaltioon sijoittautunut emoyhtiö tai tytäryhtiö tai ne ovat osa ryhmää ja jokin toinen saman ryhmän yhteisö on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon. Tätä varten olisi vahvistettava järjestelyt sen määrittämiseksi, mihin jäsenvaltioon palveluntarjoajien olisi katsottava sijoittautuneen. Komissiolle olisi ilmoitettava kunkin jäsenvaltion lainkäyttöalueen palveluntarjoajista tässä direktiivissä ja direktiivissä 2000/31/EY esitettyjen sijoittautumista koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (33) Jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisilla voi olla riittävä rakenteellinen riippumattomuus vain, jos ne perustetaan erillisinä oikeushenkilöinä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus sekä hallituksesta ja julkisista elimistä että teollisuudesta, jotta voidaan varmistaa niiden tekemien päätösten puolueettomuus. Tämä riippumattomuuden vaatimus ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyviranomaisia, joilla on valvottavanaan eri aloja, kuten audiovisuaaliala ja televiestintäala. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset valvontavaltuudet ja voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta. Tämän direktiivin mukaisesti perustettujen kansallisten sääntelyviranomaisten toiminnassa olisi noudatettava tiedotusvälineiden moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden, kuluttajansuojan, sisämarkkinoiden ja tasapuolinen kilpailun edistämisen tavoitteita.
- (34) Kaikilla osapuolilla, joita kansallisen sääntelyviranomaisen päätös koskee, olisi oltava oikeus hakea siihen muutosta elimeltä, joka on asian osapuolista riippumaton. Tämä elin voi olla tuomioistuin. Muutoksenhakumenettely ei saisi vaikuta kansallisten tuomioistuinjärjestelmien toimivallan jakoon.
- (35) Komissio on perustanut ERGAN 3 päivänä helmikuuta 2014 tehdyllä komission päätöksellä³⁶ unionin audiovisuaalialan sääntelykehysten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. ERGAN tehtävänä on neuvoa ja avustaa komissiota sen työssä direktiivin 2010/13/EU johdonmukaisen

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1).

³⁶ Komission päätös C(2014) 462, annettu 3 päivänä helmikuuta 2014, audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta.

täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa ja helpottaa yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten kesken sekä kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välillä.

- (36) ERGA on myötävaikuttanut johdonmukaisiin sääntelykäytänteisiin ja toiminut korkean tason neuvonantajana komissiolle täytäntöönpanokysymyksissä. Tämän vuoksi sen rooli olisi tunnustettava ja vahvistettava virallisesti tässä direktiivissä. Ryhmä olisi näin ollen perustettava uudelleen tämän direktiivin nojalla.
- (37) Komission olisi voitava kuulla ERGAa kaikissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin ja videonjakoalustoihin liittyvissä kysymyksissä. ERGAN olisi avustettava komissiota tarjoamalla asiantuntemustaan ja neuvontaa ja helpottamalla parhaiden käytäntöjen vaihtamista. Komission olisi erityisesti kuultava ERGAa direktiivin 2010/13/EU soveltamisesta, jotta helpotetaan sen johdonmukaista täytäntöönpanoa digitaalisilla sisämarkkinoilla. Komission pyynnöstä ERGAN olisi annettava lausuntoja muun muassa lainkäyttövallasta ja unionin käytännestä kysymyksissä, jotka koskevat alaikäisten suojelua ja vihapuhetta sekä audiovisuaalista kaupallista viestintää paljon rasvaa, suolaa/natriumia ja sokereita sisältävistä elintarvikkeista.
- (38) Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta määrätä velvoitteita, joilla varmistetaan yleisen edun mukaisen sisällön löydettävyys ja saatavuus noudattaen määriteltäviä yleistä etua koskevia tavoitteita, joita ovat tiedotusvälineiden moniarvoisuus, sananvapaus ja kulttuurinen monimuotoisuus. Tällaisia velvoitteita olisi asetettava vain silloin, kun se on välttämätöntä jäsenvaltioiden selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi unionin oikeuden mukaisesti. Tähän liittyen jäsenvaltioiden olisi erityisesti tarkasteltava sääntelytoimien tarvetta suhteessa tuloksiin, jotka saadaan markkinavoimien vaikutuksesta. Jos jäsenvaltiot päättävät asettaa löydettävyyttä koskevia sääntöjä, niiden olisi määrättävä yrityksille yksinomaan oikeasuhteisia velvoitteita perustellun yleisen edun nimissä.
- (39) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Erityisesti tällä direktiivillä pyritään varmistamaan sananvapauden, elinkeinovapauden ja muutoksenhakuoikeuden kunnioittaminen ja edistämään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa turvattujen lapsen oikeuksien soveltamista.
- (40) Oikeudella seurata poliittisia uutisohjelmia on ratkaiseva merkitys turvattaessa perusvapaus vastaanottaa tietoja ja varmistettaessa, että katselijoiden edut suojataan unionissa täysimääräisesti ja asianmukaisesti. Koska audiovisuaalisilla mediapalveluilla on jatkuvasti yhä suurempi merkitys yhteiskunnille ja demokratialle, poliittisten uutislähetysten olisi oltava mahdollisimman laajalti saatavilla rajojen yli EU:ssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tekijänoikeussääntöjen soveltamista.
- (41) Tämä direktiivi ei koske kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä etenkin siltä osin kuin kyse on tuomioistuinten toimivallasta ja sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista.
- (42) Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman³⁷ mukaisesti jäsenvaltiot sitoutuvat perustelluissa tapauksissa liittämään täytäntöönpanotoimiaan koskevaan ilmoitukseen yhden tai useamman selittävän asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

³⁷ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(43) Sen vuoksi direktiiviä 2010/13/EU olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2010/13/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklan mukaista palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia mediapalvelun tarjoajan toimituksellisella vastuulla tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän kohdan e alakohdassa määritellyjä televisiolähetys- tai tämän kohdan g alakohdassa määritellyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja;”;

b) lisätään aa alakohta seuraavasti:

”aa) ’videonjakoalustan palvelulla’ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklan mukaista palvelua, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

i) palvelu tapahtuu tallentamalla suuri määrä ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita, joiden toimituksellinen vastuu ei kuulu videonjakoalustan tarjoajalle;

ii) tallennetun sisällön organisoinnin määrittää palvelun tarjoaja, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön säilyttämisen (hosting), esittämisen, taggauksen ja sekvensoinnin avulla;

iii) palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia ja käyttäjien tuottamia videoita tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle;

iv) palvelu on saatavilla direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä.”;

c) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) ’ohjelmalla’ ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen ohjelman mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa, mukaan lukien esimerkiksi pitkät elokuvat, lyhytkestoiset videot, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja draamaohjelmat;”;

d) lisätään ba alakohta seuraavasti:

”ba) ’käyttäjien tuottamalla videolla’ ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen videon, jonka yksi tai useampi käyttäjä luo ja/tai lataa videonjakoalustalle;”

e) lisätään da kohta seuraavasti:

”da) ’videonjakoalustalla’ luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa videonjakoalustan palvelua;”;

2) Korvataan II luvun otsikko seuraavasti:

”YLEISET SÄÄNNÖKSET AUDIOVISUAALISILLE MEDIAPALVELUILLE”;

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) jos mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa suurin osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee;”;

b) lisätään 5 a ja 5 b kohta seuraavasti:

”5 a) Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo lainkäyttövaltaansa kuuluvista audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajista ja 2–5 kohdassa esitetyt perusteet, joihin niiden toimivalta perustuu. Niiden on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava komissiolle kaikista tähän luetteloon tehdyistä muutoksista. Komissio varmistaa, että toimivaltaisilla riippumattomilla sääntelyviranomaisilla on pääsy kyseisiin tietoihin.

5 b) Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät tämän direktiivin 3 ja 4 artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmää (ERGA) antamaan lausuntonsa asiasta 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Jos komissio pyytää ERGAlta lausuntoa, 3 artiklan 5 kohdassa ja 4 artiklan 5 kohdassa vahvistettujen määräaikojen kulumisen keskeytyy, kunnes ERGA on antanut lausunnon.”;

4) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä alueellaan perustein, jotka liittyvät tällä direktiivillä yhteensovitettaviin aloihin.

2. Jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa,

a) on ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti vastoin 6 tai 12 artiklaa tai molempia;

b) vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa yleisen turvallisuuden, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen; tai

c) vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa kansanterveyden.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 kohtaa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) asianomainen jäsenvaltio katsoo, että tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua ilmoitusta edeltävien 12 kuukauden aikana mediapalvelun tarjoaja on rikkonut 2 kohdan a, b tai c alakohtaa vähintään kaksi kertaa;
- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetyistä rikkomuksista sekä toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisten väitettyjen rikkomusten toistuessa;
- c) jäsenvaltion, jonka lainkäyttövaltaan palveluntarjoaja kuuluu, ja komission kanssa käydyissä neuvotteluissa ei ole päästy sovintoratkaisuun kuukauden kuluessa b alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta;
- d) mediapalvelun tarjoaja on rikkonut 2 kohdan a, b tai c alakohtaa vähintään kerran tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen jälkeen;
- e) ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio on noudattanut asianomaisen mediapalvelun tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut mediapalvelun tarjoajalle mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetyistä rikkomuksista sekä toimenpiteistä, jotka jäsenvaltio aikoo toteuttaa. Sen on otettava asianmukaisesti huomioon nämä näkemykset ja lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion näkemykset.

Tämän kohdan a ja d alakohtaa sovelletaan ainoastaan lineaarisiin palveluihin.

4. Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltion 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttamien toimenpiteiden ilmoittamisesta ja ERGAa kuultuaan, ovatko kyseiset toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Tämä määräaika alkaa täydellisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavasta päivästä. Ilmoitusta pidetään täydellisenä, jos komissio ei pyydä lisätietoja kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta tai muun pyydetyn lisätiedon vastaanottamisesta.

Jos komissio katsoo, että ilmoitus on epätäydellinen, se pyytää kaikki tarvittavat lisätiedot. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle tähän pyyntöön saadun vastauksen vastaanottamisesta.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei anna pyydettyjä tietoja komission asettamassa määräajassa tai jos se antaa puutteelliset tiedot, komissio päättää, että jäsenvaltion 2 kohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa. Jos komissio päättää, että toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, jäsenvaltion on lopetettava kyseiset toimenpiteet kiireellisesti.

5. Edellä oleva 3 ja 4 kohta ei rajoita minkään kyseessä olevista rikkomuksista aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan asianomainen mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

6. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 3 kohdan b ja c alakohdassa säädettyistä edellytyksistä. Tällöin toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman pian komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja esitettävä syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo tapauksen niin kiireelliseksi, että edellytyksistä on tarpeen poiketa.

7. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa 6 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Jos komissio katsoo toimenpiteiden olevan ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se pyytää kyseistä jäsenvaltiota pidättymään toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettamaan niiden toteuttamisen viipymättä.

8. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava säännöllisesti kokemuksia ja parhaita käytäntöjä 2–7 kohdassa esitetystä menettelystä 29 artiklan nojalla perustetun yhteyskomitean ja ERGAN puitteissa.”;

5) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä kuin 5, 6, 6 a, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 19–26, 30 ja 30 a artiklassa säädetään sillä edellytyksellä, että kyseiset säännöt ovat unionin lainsäädännön mukaisia.”;

b) lisätään 3 kohtaan ensimmäisen alakohdan b alakohdan jälkeen toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltion, joka on toteuttanut toimenpiteitä 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, olisi esitettävä syyt, joihin se perustaa arvionsa väitetystä sääntöjen kiertämisestä.”;

c) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä esittäen syyt, joihin se perustaa arvionsa;

b) se on noudattanut asianomaisen lähetystoiminnan harjoittajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut sille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetystä sääntöjen kiertämisestä ja toimenpiteistä, jotka ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio aikoo toteuttaa;

c) komissio on päättänyt ERGAa kuultuaan, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia ja erityisesti että toimenpiteet 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu.

5. Komissio päättää asiasta kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tekemisestä. Tämä määräaika alkaa täydellisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavasta päivästä. Ilmoitusta pidetään täydellisenä, jos komissio ei pyydä lisätietoja kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta tai muun pyydetyn lisätiedon vastaanottamisesta.

Jos komissio katsoo, että ilmoitus on epätäydellinen, se pyytää kaikki tarvittavat lisätiedot. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle tähän pyyntöön saadun vastauksen vastaanottamisesta.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei anna pyydettyjä tietoja komission asettamassa määräajassa tai jos se antaa puutteelliset tiedot, komissio päättää, että jäsenvaltion 3 kohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa. Jos komissio päättää, että toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, kyseisen jäsenvaltion on jätettävä suunnitellut toimenpiteet toteuttamatta.”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa edistettävä yhteis- ja itsesääntelyä kansallisella tasolla hyväksyttävien käytännesääntöjen avulla niillä aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Kyseisten käytännesääntöjen on oltava kulloisenkin jäsenvaltion keskeisten sidosryhmien laajasti

hyväksymiä. Käytännesäännöissä on selkeästi ja yksiselitteisesti esitettävä niiden tavoitteet. Niiden on mahdollistettava säännöllinen, avoin ja riippumaton tavoitteiden saavuttamista koskeva seuranta ja arviointi. Niiden on mahdollistettava tehokas täytäntöönpanon valvonta, tarvittaessa myös tehokkaiden ja oikeasuhteisten seuraamusten avulla.

Käytännesääntöjen allekirjoittajien on toimitettava komissiolle 6 a artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännesääntöjen luonnokset sekä olemassa oleviin unionin käytännesääntöihin tehdyt muutokset tai laajennukset.

Komissio voi pyytää ERGAa antamaan lausunnon näiden käytännesääntöjen luonnoksista, muutoksista tai laajennuksista. Komissio voi tarvittaessa julkaista nämä käytännesäännöt.”;

6) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET”;

7) Korvataan 5 artiklan d alakohta seuraavasti:

”d) jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoajat kuuluvat, sekä toimivaltaiset sääntelyviranomaiset tai valvontaelimet.”;

8) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu ihmisryhmään tai tällaisen ryhmän jäsenen sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella.”;

9) Lisätään 6 a artikla seuraavasti:

”6 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat antavat katsojille riittävät tiedot sisällöstä, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tätä varten jäsenvaltiot voivat käyttää audiovisuaalisen mediapalvelun sisällön luonteen ilmaisevien kuvausten (deskriptoreiden) järjestelmää.

2. Jäsenvaltioiden on tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi edistettävä yhteissääntelyä.

3. Komissio ja ERGA kannustavat mediapalvelujen tarjoajia vaihtamaan yhteissääntelyjärjestelmiin liittyviä parhaita käytäntöjä unionin laajuisesti. Tarvittaessa komissio helpottaa unionin käytännesääntöjen laatimista.”;

10) Poistetaan 7 artikla;

11) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot ja komissio kannustavat kehittämään yhteis- ja itsesääntelyyn perustuvia käytännesääntöjä, jotka koskevat sellaisiin ohjelmiin, joiden yleisöstä merkittävä osa on lapsia, liittyvää tai sisältyvää epäasiallista audiovisuaalista

kaupallista viestintää elintarvikkeista ja juomista, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

Näitä käytännesääntöjä olisi käytettävä vähentämään tuloksetta alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee runsaasti suolaa, sokereita tai rasvaa sisältäviä elintarvikkeita ja juomia tai joka muulla tavoin ei sovi yhteen kansallisten tai kansainvälisten ravinto-ohjeiden kanssa. Näillä käytännesääntöillä olisi kiellettävä audiovisuaalista kaupallista viestintää painottamasta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

Komissio ja ERGA kannustavat vaihtamaan itse- ja yhteissääntelyjärjestelmiin liittyviä parhaita käytäntöjä unionin laajuisesti. Tarvittaessa komissio helpottaa unionin käytännesääntöjen laatimista.”;

b) lisätään 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot ja komissio kannustavat kehittämään itse- ja yhteissääntelyyn perustuvia käytännesääntöjä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää alkoholijuomista. Näitä käytännesääntöjä olisi käytettävä vähentämään tuloksetta alaikäisten altistumista alkoholijuomia koskevalle audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle.

4. Komissio ja ERGA kannustavat vaihtamaan itse- ja yhteissääntelyjärjestelmiin liittyviä parhaita käytäntöjä unionin laajuisesti. Komissio helpottaa unionin käytännesääntöjen laatimista, jos tämä katsotaan aiheelliseksi.”;

12) Korvataan 10 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja;”;

13) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Jäljempänä olevaa 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.

2. Tuotesijoittelu on sallittu kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa lukuun ottamatta uutis- ja ajankohtaisohjelmia, kuluttaja-asioiden ohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja ohjelmia, joiden yleisöstä merkittävä osa on lapsia.

3. Tuotesijoittelua sisältävien ohjelmien on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetysaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja;

c) katsojille on ilmoitettava selvästi tuotesijoittelusta. Tuotesijoittelua sisältävät ohjelmat on asianmukaisesti yksilöitävä sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti päättää luopua c alakohdassa esitetystä vaatimuksista edellyttäen, ettei mediapalvelun tarjoaja itse tai mediapalvelun tarjoajan sidosyritys ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

4. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää:

a) tupakkatuotteiden tai savukkeiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten harjoittamaa tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti;

b) sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu.”;

14) Korvataan 12 artikla ja siirretään se III lukuun seuraavasti:

”12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoamat ohjelmat, jotka voivat haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe näitä ohjelmia. Tällaisiin toimenpiteisiin voivat sisältyä lähetyssajan valinta, iäntarkistuskeinot tai muut tekniset toimenpiteet. Niiden on oltava oikeassa suhteessa ohjelman mahdolliseen haittaan.

Haitallisimpaan sisältöön, kuten pornografiaan ja perusteettomaan väkivaltaan, on sovellettava tiukimpia toimenpiteitä, kuten salausta ja tehokasta sisällönsuodatusta.”;

15) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat varaavat eurooppalaisille teoksille vähintään 20 prosentin osuuden ohjelmaluetteloissaan ja varmistavat näiden teosten näkyvyyden.

2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa lainkäyttövaltaansa kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat osallistumaan eurooppalaisten teosten tuotannon rahoitukseen, myös sisältöön tehtävien suorien sijoitusten ja kansallisiin rahastoihin suoritettavien osuuksien avulla. Jäsenvaltiot voivat edellyttää tällaisia rahoitusosuuksia tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajilta, joiden kohdeyleisöt sijaitsevat niiden alueella mutta jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Tällöin rahoitusosuuden on perustuttava ainoastaan kohdejäsenvaltioissa saatuihin tuloihin. Jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää suoritettavaksi rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet. Rahoitusosuuksissa on noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti valtioneuvoston päätöksiä.

3. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään *[date – no later than three years after adoption]* sekä sen jälkeen kahden vuoden välein komissiolle kertomus 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta.

4. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 ja 2 kohdan

soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehityksen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden tavoitteen.

5. Jäsenvaltioiden on vapautettava 1 ja 2 kohdassa säädetyistä vaatimuksista palveluntarjoajat, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö, sekä pienet ja mikroyritykset. Jäsenvaltiot voivat myös luopua kyseisistä vaatimuksista tapauksissa, joissa ne tilattavien mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.”;

16) Korvataan 20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Televisiota varten tehtyjen elokuvien – lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmia – elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 20 minuutin jaksoa kohti.”;

17) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

1. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten päivittäinen osuus klo 7.00:n ja 23.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20 prosenttia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

a) lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita tai muiden samaan mediaryhmään kuuluvien yhteisöjen ohjelmia;

b) sponsorointi-ilmoituksiin;

c) tuotesijoitteluun.”;

18) Poistetaan VIII luku;

19) Lisätään IX a luku seuraavasti:

”IX a LUKU

VIDEONJAKOALUSTOIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

28 a artikla

1. Rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 14 ja 15 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustojen tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet

a) alaikäisten suojelemiseksi sisällöltä, joka saattaa haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään;

b) kaikkien kansalaisten suojelemiseksi sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu ihmisryhmään tai tällaisen ryhmän jäsenen sukupuolen, rodun, ihonvärin, uskonnon, syntyperän taikka kansallisen tai etnisen alkuperän perusteella.

2. Se, mikä on asianmukainen toimenpide 1 kohdan soveltamiseksi, määritetään ottaen huomioon kyseessä olevan sisällön luonne, siitä mahdollisesti aiheutuva haitta, suojeltavien henkilöiden luokan ominaisuudet sekä kyseeseen tulevat oikeudet ja oikeudet edut, mukaan lukien videonjakoalustojen tarjoajien sekä sisällön luoneiden

ja/tai videonjakoalustalle ladanneiden käyttäjien oikeudet ja oikeutetut edut samoin kuin yleinen etu.

Näillä toimenpiteillä tarpeen mukaan

a) määritellään 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut väkivaltaan tai vihaan yllyttämisen käsitteet ja sisältö, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, ja sovelletaan näitä määritelmiä videonjakoalustojen tarjoajien liiketoimintaehdoissa 6 ja 12 artiklan mukaisesti;

b) otetaan käyttöön ja ylläpidetään mekanismeja, joilla videonjakoalustojen käyttäjät voivat ilmoittaa tai ilmoittaa kyseiselle videonjakoalustan tarjoajalle sen alustalle ladatun 1 kohdassa tarkoitetun sisällön;

c) otetaan käyttöön ja ylläpidetään videonjakoalustojen käyttäjien iäntarkistusjärjestelmiä sellaiselle sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;

d) otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen käyttäjät voivat antaa arvion 1 kohdassa tarkoitetulle sisällölle;

e) tarjotaan käyttöön sisällönsuodatusjärjestelmiä sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;

f) otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen tarjoajat selittävät videonjakoalustojen käyttäjille, miten b alakohdassa tarkoitetut ilmiannot ja ilmoitukset on otettu huomioon.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on kannustettava yhteissäätelyyn siten kuin 4 artiklan 7 kohdassa säädetään.

4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat mekanismit, joilla arvioidaan videonjakoalustojen tarjoajien toteuttamien 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden asianmukaisuus. Jäsenvaltioiden on annettava tämä tehtävä 30 artiklan mukaisesti nimetyille viranomaisille.

5. Jäsenvaltiot eivät saa määrätä videonjakoalustojen tarjoajille toimenpiteitä, jotka ovat tiukempia kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet. Jäsenvaltioita ei estetä määräämästä tiukempia toimenpiteitä laittomalle sisällölle. Tällaisia toimenpiteitä määrättäessä niissä on noudatettava sovellettavan unionin lainsäädännön edellytyksiä, kuten soveltuvin osin direktiivin 2000/31/EY 14 ja 15 artiklassa tai direktiivin 2011/93/EU 25 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on valitus- ja oikeussuojajamenettelyjä, jotta voidaan ratkaista käyttäjien ja videonjakoalustojen tarjoajien väliset riidat, jotka liittyvät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asianmukaisten toimenpiteiden soveltamiseen.

7. Komissio ja ERGA kannustavat videonjakoalustojen tarjoajia vaihtamaan yhteissäätelyjärjestelmiin liittyviä parhaita käytäntöjä unionin laajuisesti. Tarvittaessa komissio helpottaa unionin käytännesääntöjen laatimista.

8. Videonjakoalustojen tarjoajien tai tapauksen mukaan niitä asiassa edustavien organisaatioiden on toimitettava komissiolle unionin käytännesääntöjen luonnokset ja muutokset olemassa oleviin unionin käytännesääntöihin. Komissio voi pyytää ERGAa antamaan lausunnon kyseisten käytännesääntöjen luonnoksista, muutoksista tai laajennuksista. Komissio voi tiedottaa näistä käytännesäännöistä sopivalla tavalla.

28 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustojen tarjoajat, jotka eivät ole sijoittautuneet niiden alueelle mutta joilla on joko niiden alueelle sijoittautunut emoyhtiö tai tytäryhtiö tai jotka ovat osa ryhmää, jonka jokin toinen yhteisö on sijoittautunut niiden alueelle, katsotaan niiden alueelle sijoittautuneiksi direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tapauksissa, joissa emoyhtiö, tytäryhtiö tai saman ryhmän muu yhteisö ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, palveluntarjoajan katsotaan sijoittautuneen emoyhtiön sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos emoyhtiö ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, tytäryhtiön sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos tytäryhtiö ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, saman ryhmän muun yhteisön sijoittautumisjäsenvaltioon.

Sovellettaessa toista alakohtaa tapauksissa, joissa on useita tytäryhtiöitä, joista kukin on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, tai useita muita saman ryhmän yhteisöjä, joista kukin on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoaja määrittää näistä jäsenvaltiosta sen, johon se on katsottava sijoittautuneeksi.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo alueelleen sijoittautuneista videonjakoalustojen tarjoajista sekä direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 1 kohdassa ja 1 kohdassa esitetyt perusteet, joihin niiden lainkäyttövalta perustuu. Niiden on päivitettävä luettelo säännöllisesti. Komissio varmistaa, että toimivaltaisilla riippumattomilla sääntelyviranomaisilla on pääsy näihin tietoihin.”;

20) Korvataan XI luvun otsikko seuraavasti:

”JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYVIRANOMAISET”

21) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi riippumaton kansallinen sääntelyviranomainen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat oikeudellisesti erillisiä ja toiminnallisesti riippumattomia kaikista muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyelimiä, jotka suorittavat valvontaa eri aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset käyttävät valtuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti ja noudattaen tämän direktiivin tavoitteita, joihin sisältyvät erityisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuus, kulttuurinen monimuotoisuus, kuluttajansuoja, sisämarkkinat ja tasapuolisen kilpailun edistäminen.

Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu unionin lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämä ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa.

3. Riippumattomien sääntelyviranomaisten toimivalta ja valtuudet sekä niiden vastuuvollisuuden toteutuminen on määriteltävä selkeästi lainsäädännössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät täytäntöönpanovaltuudet, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti.

5. Kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai tätä tehtävää kansallisen sääntelyviranomaisen puitteissa hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet voidaan irtisanoa ainoastaan, jos he eivät enää täytä tehtäviensä hoitamisen edellytyksiä, jotka on vahvistettu etukäteen kansallisessa lainsäädännössä. Irtisanomispäätös on julkaistava, ja yhteenveto sen perusteluista on asetettava saataville.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riippumattomilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on erilliset vuotuiset talousarviot. Talousarviot on julkistettava. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit, jotta ne voivat hoitaa niille annettun tehtävän sekä osallistua ja myötävaikuttaa aktiivisesti ERGAN työskentelyyn.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaita menettelyjä, joiden mukaisesti jokaisella käyttäjällä, mediapalvelun tarjoajalla tai videonjakoalustan tarjoajalla, johon kansallisen sääntelyviranomaisen päätös vaikuttaa, on oikeus hakea päätökseen muutosta muutoksenhakuelimeltä. Muutoksenhakuelimen on oltava riippumaton muutoksenhaun asianosaisista.

Tällä muutoksenhakuelimellä, jonka olisi oltava tuomioistuin, on oltava tehtäviensä tehokkaan hoitamisen edellyttämä asiantuntemus. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapaukseen liittyvät tosiseikat otetaan asianmukaisesti huomioon ja että käytettävissä on toimiva muutoksenhakujärjestelmä.

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä väliaikaisia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”;

22) Lisätään 30 a artikla seuraavasti:

”30 a artikla

1. Perustetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA).

2. Se koostuu audiovisuaalisten mediapalvelujen alan riippumattomista kansallisista sääntelyviranomaisista. Niitä edustavat kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai nimetyt korkean tason edustajat, joilla on ensisijainen vastuu valvoa audiovisuaalisia mediapalveluja, tai jos kansallista sääntelyviranomaista ei ole, tarkoituksenmukaisten menettelyjen kautta valitut muut edustajat. Komission edustaja osallistuu ryhmän kokouksiin.

3. ERGAN tehtävänä on

a) neuvoa ja avustaa komissiota sen pyrkiessä varmistamaan audiovisuaalisen sääntelyjärjestelmän johdonmukaisen täytäntöönpanon kaikissa jäsenvaltioissa;

b) neuvoa ja avustaa komissiota kaikissa asioissa, jotka liittyvät audiovisuaalisiin mediapalveluihin komission toimivallan puitteissa. Ryhmä voi kuulla markkinaosapuolia, kuluttajia ja loppukäyttäjiä tarvittavien tietojen keräämiseksi, jos tämä on perusteltua neuvojen antamiseksi komissiolle tietyissä kysymyksissä;

c) huolehtia kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtamisesta audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyjärjestelmän soveltamiseen liittyen;

d) tehdä yhteistyötä ja toimittaa jäsenilleen tarvittavat tiedot tämän direktiivin ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan soveltamiseksi;

e) antaa komission pyynnöstä lausuntoja 2 artiklan 5 b kohdassa, 6 a artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä ja kaikista asioista, jotka liittyvät audiovisuaalisiin mediapalveluihin, erityisesti alaikäisten suojeluun ja vihaan yllyttämiseen.

4. Siirretään komissiolle valta vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä ERGAN työjärjestys.”;

23) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

”33 artikla

Komissio seuraa direktiivin soveltamista jäsenvaltioissa, myös yhteis- ja itsesääntelyn soveltamista kansallisella tasolla vahvistettujen käytäntöjen avulla.

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään [*date – no later than four years after adoption*] ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Viimeistään [*date - no later than 10 years after adoption*] komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarvioinnin, johon on liitetty tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi, jotta voidaan määrittää direktiivin vaikutus ja sen tuoma lisäarvo.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [*date – no later than 1 year after entry into force*]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja